

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

2. Exemplo Majorum benè credentium & operantium deprehenditur obliquitas Fabricæ spiritualis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](#)

Ecclesia Catholica fuerunt non pauci. Ad quorum imitationem dum nos hortatur Ecclesia, docet ipsorum Exemplum nostræ vitæ Normam esse. Utinam ille quotidie actionibus nostris accommodemus. Præclara est ista S. Augustini ad hanc rem commonitio. Serm. 47. de Sanct. Quotiescumque, fratres carissimi, Sanctorū Martyrum solennia celebramus, ita, ipsis intercedentibus, expectemus a Domino consequi temporalia beneficia, ut ipsos Martyres imitando, accipere mereamur æterna. Ab eis Sanctorum Martyrum in veritate festiva gaudia celebrantur, qui ipsorum Martyrum Exempla sequuntur. Solemnitates enim Martyrum, exhortationes Martyrum sunt, ut imitari non plegeat, quod celebrare delectat. Sed nos volumus gaudere cum Sanctis, & tribulationes Mundi nolumus sustinere cum illis. Qui enim Sanctos Martyres, vel in quantum potuerit, noluerit imitari, ad eorum beatitudinem non poterit pervenire.

ARTICULUS II.

EXEMPLUM MAIORUM

Bene credentium & operantium, veluti Norma, deprehenditur obliquitas Fabricæ Spiritualis.

Hinc apparet, quanta sit hujus Normæ necessitas & utilitas qua applicata Majores nostri, Viri orthodoxi, & singulari Sapientia præditi explorarunt, demonstraruntque in multorum fabricis inæqualitates proclinationes, & alia vitia haud minima, quæ auctores ipsos, homines cetera summos, latebant. Hac apposita Norma condemnarunt nonnunquam iidem erroris sententias, à multis receptas, & judicatas verissimas, rejecerunt instituta, & mores ab aliis approbatos, habuerunt tanquam

quam scelera, quæ putabantur facinora heroica, quæ probitatis & perfectionis Christianæ specimen preferabant. Ut Origenis Adamantii, ex castitatis amore inconsiderato, præcipitem corporis castrationem: Eusebii Pontici passionum, & sensuum cohibitionem lalem, quæ non differet à Stoicorum ~~anachoreta~~: Priscilianistarum immoderatam abstinentiam: Novatianorum immodicam, puritatis prætextu, severitatem: Pauperum Lugdunensium intolerandam rerum omnium abdicationem; & istiusmodi alia multa, quæ quamquam virtutis speciem haberent; tamen quia longè aberant ab antiquâ Apostolicaque Sanctitate non habere rectitudinem debitam Ædificio spirituali virtutum est animadversum, & à peritissimis Ecclesiæ Architectis judicatum.

HANC dñnnique Normam, quæ est Patrum antiquorum Exemplum, adhibet Ecclesia, ad novarum doctrinarum rectitudinem investigandam, ad nova vivenda Instituta examinanda, novos Ecclesiasticorum more contemplativorum afflatus, visa, revelationes fœminis ut spargitur, factas, probandas vel improbandas. Si quidem existimat, se tunc demum ab omni superstitione, errore, dolo, falsitateque liberam fore, ac tutam, post Regulam Legis divinæ, & Perpendiculum, quo est Exemplum Christi Domini, admoveat Norman exemplarem à Majoribus acceptam, cuius auctorem fuisse ipsam increatam, & incarnatam Sapientiam Architectricem non ambigit.

(o)

SERMO